

USTAWA

z 31.05.2026 r.

KORONNY KODEKS HANDLU MIĘDZYREGIONALNEGO

KSIĘGA I

ZASADY OGÓLNE I STATUS KUPCA MIĘDZYREGIONALNEGO

TYTUŁ I

PRZEPISY WSTĘPNE I WOLNOŚĆ HANDLU

Art. 1. 1. Koronny Kodeks Handlu Międzyregionalnego określa zasady i warunki prowadzenia działalności gospodarczej oraz zawierania czynności handlowych, które wykraczają poza terytorium jednego autonomicznego regionu Korony Krulestwa Multikont.

2. Celem niniejszego Kodeksu jest zapewnienie wolnego, bezpiecznego i płynnego obrotu towarowego, usługowego oraz cyfrowego w skali całej federacji, przy jednoczesnym staniu na straży uczciwości kupieckiej i nadrzędnych wartości Korony – honoru, wierności i lojalności.

Art. 2. 1. Niniejszy Kodeks w pełni szanuje autonomię i odrębność wewnętrznych struktur prawa handlowego, prawa przedsiębiorców, ordynacji gospodarczych oraz kodeksów zobowiązań poszczególnych regionów.

2. Przepisy niniejszego Kodeksu stanowią prawo nakładkowe i mają zastosowanie wyłącznie do stosunków handlowych, transakcji oraz podmiotów w zakresie, w jakim ich działalność gospodarcza realizowana jest pomiędzy co najmniej dwoma autonomicznymi regionami Korony.

3. W sprawach nieuregulowanych niniejszym Kodeksem do czynności handlowych międzyregionalnych stosuje się przepisy Koronnego Kodeksu Cywilnego, a w zakresie w nim nieokreślonym – właściwe prawo regionalne.

Art. 3. 1. Terytorium Korony Krulestwa Multikont stanowi jednolity, spójny obszar handlowy i gospodarczy.

2. Zakazuje się władzom autonomicznym i samorządowym regionów ustanawiania jakichkolwiek wewnętrznych barier celnych, podatków dyskryminacyjnych, ograniczeń ilościowych, blokad sieciowych lub innych środków o skutku równoważnym, które utrudniałyby bądź uniemożliwiały przepływ towarów, usług, logów finansowych oraz aktywów cyfrowych między regionami.

3. Wszelkie akty prawne, decyzje regionalne lub czynności handlowe naruszające zasadę jednolitego rynku federalnego są nieważne z mocy samego prawa i Konstytucji.

Art. 4. 1. Każdy podmiot prawa, który zgodnie z wewnętrznym prawem swojego autonomicznego regionu legalnie zarejestrował i prowadzi działalność gospodarczą, jest z mocy prawa uznawany za przedsiębiorcę na terytorium całej Korony.

2. Status przedsiębiorcy uzyskany w strukturach regionalnego rejestru danego regionu jest w pełni skuteczny w obrocie międzyregionalnym i uprawnia do dokonywania czynności handlowych w skali ogólnopolskiej, bez potrzeby uzyskiwania dodatkowych, lokalnych rejestracji w innych regionach.

TYTUŁ II

KUPIEC MIĘDZYREGIONALNY

Art. 5. 1. Kupcem międzyregionalnym w rozumieniu niniejszego Kodeksu może być każdy podmiot prawa posiadający zdolność prawną zgodnie z przepisami Koronnego Kodeksu Cywilnego, który na podstawie wpisu do właściwego rejestru regionalnego legalnie prowadzi działalność gospodarczą w swoim autonomicznym regionie, a następnie podjął czynności handlowe o charakterze ponadregionalnym.

2. Status kupca międzyregionalnego nie wymaga tworzenia nowego podmiotu prawa i stanowi nakładkową, honorową oraz profesjonalną kondycję prawną dotychczasowego przedsiębiorcy regionalnego, uprawniającą go do samodzielnego występowania w międzyregionalnym obrocie gospodarczym w skali całej Korony.

Art. 6. 1. Minister koronny właściwy do spraw gospodarki i handlu między regionami (zwany dalej: ministrem) jest naczelnym organem administracji koronnej odpowiedzialnym za nadzór, ochronę wolności handlu oraz kształtowanie ponadregionalnych zasad prowadzenia działalności gospodarczej.

2. Przedsiębiorca regionalny zamierzający stale wykonywać czynności handlowe międzyregionalne jest obowiązany dokonać zgłoszenia ministrowi w celu uzyskania królewskiego certyfikatu ponadregionalnego.

3. Zgłoszenie oraz proces certyfikacji odbywa się wyłącznie w formie cyfrowej za pośrednictwem systemu teleinformatycznego zintegrowanego z Centralnym Rejestrem Adresów Elektronicznych (CRAE).

4. Minister wydaje certyfikat w drodze decyzji administracyjnej po zweryfikowaniu, czy wnioskodawca legalnie figuruje w rejestrze regionalnym, czy nie ciąży na nim prawomocny status wroga Królestwa oraz czy nie naruszyłoby to przepisów odrębnych.

Art. 7. 1. Uzyskanie certyfikatu skutkuje z urzędu naniesieniem przez ministra wzmianki o statusie kupca międzyregionalnego przy unikalnym identyfikatorze podmiotu w bazie CRAE.

2. Kupiec międzyregionalny jest zobowiązany do utrzymywania pełnej aktualności swoich danych operacyjnych i teleinformatycznych w CRAE pod rygorem odpowiedzialności administracyjnej przed ministrem i możliwości zawieszenia statusu kupieckiego.

Art. 8. 1. Kupiec międzyregionalny przy wykonywaniu działalności w skali federalnej jest materialnie zobowiązany do przestrzegania podwyższonego miernika profesjonalizmu oraz zasad uczciwości kupieckiej.

2. W relacjach handlowych z podmiotami z innych regionów oraz w postępowaniach przed ministrem, kupiec może posługiwać się oświadczeniem złożonym na honor, opatrzonym jego firmą i unikalnym identyfikatorem CRAE, które stanowi materialny dowód czystości intencji transakcyjnych.

Art. 9. 1. Minister, działając z urzędu lub na uzasadniony wniosek Inkwizycji Koronnej bądź władz wykonawczych poszczególnych regionów, może w drodze decyzji administracyjnej zawiesić lub cofnąć status kupca międzyregionalnego.

2. Podstawą do cofnięcia statusu przez ministra jest:

- 1) wykreślenie przedsiębiorcy z jego macierzystego rejestru regionalnego;
- 2) rażące i uporczywe naruszanie zasady jednolitego rynku federalnego lub stosowanie praktyk wiarołomstwa rynkowego określonych w niniejszym Kodeksie;
- 3) prawomocne skazanie członków organów zarządzających podmiotu lub przedsiębiorcy za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu państwa lub porządkowi konstytucyjnemu Korony.

3. Od decyzji ministra w przedmiocie statusu kupieckiego nie przysługuje odwołanie w toku instancji, jednak stronie przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, a następnie skarga do Koronnego Trybunału Administracyjnego.

TYTUŁ III

FIRMA I PROKURA MIĘDZYREGIONALNA

Art. 10. 1. Kupiec międzyregionalny działa w obrocie ponadregionalnym pod swoją firmą.

2. Firmą kupca międzyregionalnego będącego osobą fizyczną jest jego imię i nazwisko (lub unikalny pseudonim cyfrowy). Firmą kupca międzyregionalnego będącego osobą prawną jest jej nazwa ustrojowa lub statutowa.

3. Korona zapewnia pełną, materialną ochronę firmy kupca międzyregionalnego na terytorium wszystkich autonomicznych regionów.

4. Firma kupca międzyregionalnego musi się dostatecznie odróżniać od firm innych przedsiębiorców i kupców zarejestrowanych w systemach federalnych lub regionalnych. W przypadku kolizji nazw lub oznaczeń systemowych na poziomie ponadregionalnym, pierwszeństwo przysługuje podmiotowi, który wcześniej uzyskał królewski certyfikat ponadregionalnego.

Art. 11. 1. Prokura koronna jest szczególnym, materialnym pełnomocnictwem handlowym o charakterze ponadregionalnym, którego mogą udzielić wyłącznie kupcy międzyregionalni.

2. Prokura koronna obejmuje z mocy prawa umocowanie do wszelkich czynności sądowych i pozasądowych, jakie są związane z prowadzeniem jakiegokolwiek międzyregionalnego przedsiębiorstwa handlowego lub wirtualnego, z wyłączeniem zbycia przedsiębiorstwa lub obciążenia jego nieruchomości.

3. Do ustanowienia prokury koronnej wymagana jest forma elektroniczna pod rygorem bezwzględnej nieważności.

Art. 12. 1. Udzielenie oraz odwołanie prokury koronnej podlega obowiązkowej notyfikacji w CRAE przy unikalnym identyfikatorze kupca międzyregionalnego.

2. Prokura koronna staje się materialnie skuteczna wobec organów koronnych, regionalnych oraz osób trzecich we wszystkich regionach z momentem naniesienia właściwego wpisu systemowego w CRAE przez ministra.

3. Domniemywa się, że stan prokury ujawniony w bazie CRAE jest zgodny z obiektywną prawdą technologiczną i prawną.

Art. 13. 1. Kupiec międzyregionalny może udzielić prokury koronnej kilku osobom łącznie (prokura łączna) lub oddzielnie, precyzując zasady ich współdziałania w treści cyfrowego umocowania w CRAE.

2. Prokury koronnej nie można przenieść na inną osobę, a wszelkie postanowienia umowne dzielące lub ograniczające zakres prokuracji ze skutkiem wobec osób trzecich są nieważne z mocy prawa.

Art. 14. 1. Prokura koronna może być w każdym czasie odwołana przez kupca międzyregionalnego za pośrednictwem systemu CRAE.

2. Prokura koronna wygasa z mocy prawa w przypadku śmierci prokuratora, utraty przez niego pełnej zdolności do czynności prawnych, trwałego ubezwłasnowolnienia, wykreślenia kupca z właściwego rejestru regionalnego, a także w momencie cofnięcia kupcowi certyfikatu przez ministra.

3. Śmierć kupca międzyregionalnego lub utrata przez niego zdolności do czynności prawnych nie powoduje wygaśnięcia prokury koronnej.

KSIĘGA II

UNIWERSALNE SPÓŁKI MIĘDZYREGIONALNE

TYTUŁ I

KORONNA SPÓŁKA KOMANDYTOWA

Art. 15. 1. Koronna spółka komandytowa (zwana dalej: spółką komandytową) jest uniwersalną, międzyregionalną spółką handlową, powołaną do prowadzenia ponadregionalnego przedsiębiorstwa pod własną firmą.

2. Spółka komandytowa jest jednostką organizacyjną, która może we własnym imieniu nabywać prawa, w tym własność nieruchomości i wirtualnych aktywów, zaciągać zobowiązania, pozywać i być pozywaną.

3. Spółka komandytowa stanowi federalny, nakładkowy instrument współpracy gospodarczej i nie podlega ograniczeniom prawa regionalnego w zakresie jej powstawania i zdolności prawnej.

Art. 16. 1. W spółce komandytowej co najmniej jeden wspólnik odpowiada za zobowiązania spółki wobec wierzycieli bez ograniczenia całym swoim majątkiem (komplementariusz), a odpowiedzialność co najmniej jednego wspólnika jest ograniczona do wysokości oznaczonej sumy komandytowej (komandytariusz).

2. Komplementariuszem może być wyłącznie podmiot, który ma status kupca międzyregionalnego.

3. Komandytariuszem może być każdy podmiot prawa posiadający zdolność prawną zgodnie z przepisami Koronnego Kodeksu Cywilnego, bez względu na region jego rejestracji lub zamieszkania.

Art. 17. 1. Firma spółki komandytowej powinna zawierać nazwisko lub nazwę (firmę) co najmniej jednego komplementariusza oraz dodatkowe oznaczenie „koronna spółka komandytowa” lub skrót „k. sp. k.”.

2. Nazwisko lub firma komandytariusza nie może być umieszczone w firmie spółki. W przypadku umieszczenia nazwiska lub firmy komandytariusza w firmie spółki, odpowiada on za zobowiązania spółki wobec osób trzecich na równi z komplementariuszem.

Art. 18. 1. Umowa spółki komandytowej powinna być zawarta w formie elektronicznej pod rygorem bezwzględnej nieważności.

2. Umowa spółki musi precyzyjnie określać firmę i siedzibę spółki, przedmiot międzyregionalnej działalności, imiona i nazwiska (lub nazwy) wspólników, wkłady wnoszone przez każdego wspólnika oraz oznaczenie sumy komandytowej dla każdego komandytariusza.

3. Spółka komandytowa powstaje i uzyskuje status międzyregionalny z momentem jej zarejestrowania i wpisania do Centralnego Rejestru Adresów Elektronicznych (CRAE) na mocy decyzji ministra.

Art. 19. 1. Spółkę komandytową reprezentują wyłącznie komplementariusze, których z mocy umowy spółki lub orzeczenia sądu nie pozbawiono tego prawa.

2. Komandytariusz może reprezentować spółkę komandytową jedynie jako pełnomocnik albo na podstawie udzielonej mu prokury koronnej.

3. Każdy komplementariusz ma prawo i obowiązek prowadzenia spraw spółki. W sprawach przekraczających zakres zwykłego zarządu wymagana jest zgoda wszystkich wspólników, w tym komandytariuszy, chyba że umowa spółki stanowi inaczej.

Art. 20. 1. Każdy wspólnik ma prawo do udziału w zysku spółki komandytowej wykazanym w rocznym sprawozdaniu finansowym.

2. Komandytariusz uczestniczy w zysku spółki proporcjonalnie do wartości swojego rzeczywiście wniesionego wkładu, chyba że umowa spółki stanowi inaczej.

3. Za zobowiązania spółki komandytowej powstałe przed jej wpisem do CRAE, osoby które działały w jej imieniu, odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem.

Art. 21. 1. Suma komandytowa, stanowiąca granicę odpowiedzialności osobistej komandytariusza, musi być wyrażona w krulewskich jednostkach pieniężnych i nie może być niższa niż 5000 kjp.

2. Wniesienie wkładu przez komandytariusza w wartości równej lub wyższej niż suma komandytowa zwalnia go z osobistej odpowiedzialności wobec wierzycieli spółki z mocy samego prawa.

3. Wkładem do spółki komandytowej może być przeniesienie własności rzeczy materialnych, wirtualnych aktywów, a po stronie komplementariusza – także świadczenie usług lub pracy na rzecz spółki.

Art. 22. 1. Rozwiązanie spółki komandytowej następuje z przyczyn przewidzianych w umowie spółki, wskutek jednomyślnej uchwały wszystkich współników, ogłoszenia upadłości spółki, utraty przez wszystkich komplementariuszy statusu kupca międzyregionalnego lub na mocy prawomocnego orzeczenia sądu powszechnego bądź decyzji ministra.

2. Śmierć, ogłoszenie upadłości, awaria systemowa lub wystąpienie ze spółki komandytariusza nie stanowi przyczyny rozwiązania spółki, chyba że umowa spółki stanowi inaczej.

3. W przypadku zaistnienia przyczyny rozwiązania spółki, przeprowadza się proces jej likwidacji pod nadzorem likwidatorów ustanowionych przez współników lub wyznaczonych przez sąd.

4. Likwidatorzy mają za zadanie zakończyć bieżące interesy ponadregionalne, ściągnąć wierzytelności i upłynnić majątek spółki (w tym aktywa wirtualne). Pozostały majątek dzieli się między współników proporcjonalnie do ich wkładów, a wykreślenie spółki z CRAE na mocy decyzji ministra definitywnie kończy jej byt prawny.

TYTUŁ II

KORONNA SPÓŁKA AKCYJNA

Rozdział 1

Przepisy ogólne i charakter kapitałowy

Art. 23. 1. Koronna spółka akcyjna (zwana dalej: spółką akcyjną) jest uniwersalną, międzyregionalną spółką kapitałową, której kapitał zakładowy podzielony jest na akcje o równej wartości nominalnej.

2. Spółka akcyjna jest osobą prawną, która może we własnym imieniu nabywać prawa, w tym własność nieruchomości oraz wirtualnych aktywów, zaciągać zobowiązania, pozywać i być pozywaną.

3. Spółka akcyjna stanowi federalny, nakładkowy instrument współpracy gospodarczej i nie podlega ograniczeniom prawa regionalnego w zakresie jej powstawania, minimalnego kapitału oraz zdolności prawnej.

4. Spółka akcyjna odpowiada za swoje zobowiązania całym swoim majątkiem. Akcjonariusze nie odpowiadają za zobowiązania spółki.

5. Akcjonariuszem może być każdy podmiot prawa posiadający zdolność prawną zgodnie z przepisami Koronnego Kodeksu Cywilnego, który nabył chociaż jedną akcję.

Art. 24. 1. Kapitał zakładowy spółki akcyjnej stanowi materialny fundament jej działalności i musi być wyrażony w krulewskich jednostkach pieniężnych. Minimalny kapitał zakładowy wynosi 100 000 kjp.

2. Wpływ na zarząd spółką oraz siła głosu w jej organach są bezpośrednio i materialnie zależne od zaangażowania kapitałowego. Każda akcja daje prawo do jednego głosu na walnym zgromadzeniu, chyba że ustawa lub statut stanowią inaczej w odniesieniu do akcji uprzywilejowanych.

3. Wkładem na pokrycie kapitału zakładowego może być przeniesienie własności rzeczy materialnych oraz wirtualnych aktywów, pod warunkiem ich obiektywnej i rzetelnej wyceny komercyjnej w statucie.

Rozdział 2

Firma, siedziba i zawiązanie spółki

Art. 25. 1. Firma spółki akcyjnej może być obrana dowolnie, jednak musi zawierać dodatkowe oznaczenie „koronna spółka akcyjna” lub skrót „k. s. a.”.

2. Firma spółki akcyjnej musi się dostatecznie odróżniać od firm innych przedsiębiorców, kupców i spółek zarejestrowanych w systemach federalnych lub regionalnych.

3. Siedzibą spółki akcyjnej jest miejscowość na terytorium Korony, w której znajduje się jej organ zarządzający, a oficjalnym miejscem identyfikacji w obrocie jest jej unikalny adres zarejestrowany w CRAE.

Art. 26. 1. Zawiązanie spółki akcyjnej następuje z chwilą podpisania statutu przez wszystkich założycieli oraz objęcia wszystkich akcji.

2. Statut spółki akcyjnej oraz wszelkie jego zmiany muszą być, pod rygorem bezwzględnej nieważności, sporządzone i podpisane w formie elektronicznej za pośrednictwem systemu zintegrowanego z CRAE.

3. Statut spółki akcyjnej musi precyzyjnie określać:

- 1) firmę i siedzibę spółki;
- 2) przedmiot międzyregionalnej działalności gospodarczej;
- 3) wysokość kapitału zakładowego oraz sposób jego pokrycia;
- 4) wartość nominalną akcji i ich liczbę;
- 5) imiona i nazwiska (lub nazwy) założycieli;
- 6) strukturę i liczbę członków organów spółki.

4. Spółka akcyjna powstaje i uzyskuje osobowość prawną z momentem jej zarejestrowania i wpisania do Centralnego Rejestru Adresów Elektronicznych (CRAE) na mocy decyzji ministra.

Rozdział 3

Akcje, emisja i rejestr akcjonariuszy

Art. 27. 1. Akcje spółki akcyjnej są materialnymi prawami majątkowymi o charakterze niepodzielnym.

2. Akcje spółki akcyjnej nie mają formy dokumentu fizycznego i podlegają bezwzględnej dematerializacji. Są one unikalnymi, zabezpieczonymi kryptograficznie wpisami w systemie teleinformatycznym rejestru akcjonariuszy.

3. Emisja akcji następuje drogą cyfrową w drodze uchwały walnego zgromadzenia. Cena emisyjna akcji nie może być niższa od jej wartości nominalnej.

Art. 28. 1. Spółka akcyjna ma obowiązek prowadzenia cyfrowego rejestru akcjonariuszy. Rejestr ten jest prowadzony w formie zintegrowanej z Centralnym Rejestrem Adresów Elektronicznych (CRAE) pod nadzorem ministra.

2. Przeniesienie własności akcji oraz ich obciążenie staje się materialnie skuteczne wobec spółki i osób trzecich wyłącznie z momentem technologicznego odnotowania transferu logów i dokonania wpisu w rejestrze akcjonariuszy w CRAE.

3. Wobec spółki za akcjonariusza uważa się wyłącznie podmiot wpisany do rejestru akcjonariuszy w CRAE.

Rozdział 4

Akcjonariusze i ich prawa

Art. 29. 1. Akcjonariusze mają prawo do udziału w zysku spółki wykazanym w rocznym sprawozdaniu finansowym, przeznaczonym do wypłaty przez walne zgromadzenie (prawo do dywidendy), proporcjonalnie do posiadanych akcji.

2. Akcjonariuszom przysługuje prawo poboru nowych akcji w przypadku podwyższenia kapitału zakładowego, proporcjonalnie do liczby dotychczas posiadanych akcji, chyba że statut lub uchwała walnego zgromadzenia stanowi inaczej.

3. Każdy akcjonariusz ma prawo do udziału w walnym zgromadzeniu oraz wykonywania prawa głosu.

Art. 30. Bezwzględnie zakazuje się obejmowania oraz nabywania akcji spółki przez podmioty, które uzyskały prawomocny status wroga Krulestwa. Transakcja dokonana z naruszeniem tego zakazu jest bezwzględnie nieważna (*ab initio*), a minister z urzędu blokuje logi transferowe takich akcji w CRAE.

Rozdział 5

Organy spółki

Art. 31. 1. Walne zgromadzenie jest najwyższym organem stanowiącym spółki akcyjnej, tworzonym przez zrzeszonych akcjonariuszy.

2. Walne zgromadzenie podejmuje uchwały w sprawach określonych w ustawie lub statucie, w szczególności w przedmiocie rozpatrzenia i zatwierdzenia sprawozdania finansowego, podziału zysku lub pokrycia strat, udzielenia absolutorium członkom innych organów oraz zmiany statutu spółki.

3. Walne zgromadzenie może odbywać się w formie elektronicznej przy użyciu certyfikowanych krulewskich uwierzytelnień teleinformatycznych za pośrednictwem systemów powiązanych z CRAE.

Art. 32. 1. Zarząd prowadzi sprawy spółki akcyjnej i reprezentuje ją we wszystkich czynnościach handlowych, sądowych i pozasądowych w obrocie międzyregionalnym i zewnętrznym.

2. Członkiem zarządu może być osoba fizyczna mająca pełną zdolność do czynności prawnych. Członków zarządu powołuje i odwołuje rada nadzorcza, chyba że statut spółki powierza to uprawnienie walnemu zgromadzeniu.

3. Jeżeli zarząd jest wieloosobowy, sposób reprezentowania spółki określa statut. W braku takich postanowień, do składania oświadczeń w imieniu spółki wymagane jest współdziałanie dwóch członków zarządu albo jednego członka zarządu łącznie z prokurentem koronnym.

Art. 33. 1. Rada nadzorcza sprawuje stały, materialny nadzór i kontrolę nad całokształtem działalności spółki akcyjnej we wszystkich regionach jej operowania. Rada nadzorcza nie ma uprawnień do wydawania zarządowi wiążących poleceń w zakresie prowadzenia spraw spółki.

2. Rada nadzorcza składa się z co najmniej trzech członków powoływanych przez walne zgromadzenie. Członek rady nadzorczej nie może być jednocześnie członkiem zarządu ani prokurentem koronnym spółki.

3. Do szczególnych obowiązków rady nadzorczej należy ocena sprawozdań zarządu z działalności spółki oraz sprawozdań finansowych, a także składanie walnemu zgromadzeniu corocznego pisemnego lub cyfrowego sprawozdania z wyników tych kontroli.

Rozdział 6

Rozwiązanie i likwidacja

Art. 34. 1. Rozwiązanie spółki akcyjnej następuje wskutek przyczyn przewidzianych w statucie, uchwały walnego zgromadzenia o rozwiązaniu spółki podjętej większością trzech czwartych głosów, ogłoszenia upadłości spółki, a także na mocy prawomocnego orzeczenia sądu powszechnego lub decyzji ministra w przypadkach przewidzianych ustawą.

2. Zaistnienie przyczyny rozwiązania spółki nakłada na zarząd obowiązek otwarcia procesu jej likwidacji. Likwidatorami są członkowie zarządu, chyba że statut lub orzeczenie sądu stanowi inaczej.

3. Likwidatorzy mają za zadanie zakończyć bieżące interesy ponadregionalne, ściągnąć wierzytelności, wypełnić zobowiązania i upłynnić materialny oraz wirtualny majątek spółki.

4. Majątek pozostały po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wierzycieli dzieli się między akcjonariuszy proporcjonalnie do ich wkładów. Wykreślenie spółki z CRAE na mocy ostatecznej decyzji ministra definitywnie kończy jej byt prawny.

KSIĘGA III

CZYNNOŚCI HANDLOWE I UMOWY MIĘDZYREGIONALNE

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE I SWOBODA UMÓW MIĘDZYREGIONALNYCH

Art. 35. 1. Międzyregionalną czynnością handlową w rozumieniu niniejszego Kodeksu jest każda czynność prawna o charakterze odpłatnym, regulowana prawem prywatnym, zawierana w ramach

prowadzonej działalności gospodarczej, jeżeli jej stronami są przedsiębiorcy posiadający siedzibę lub miejsce zamieszkania w różnych autonomicznych regionach Korony, bądź gdy miejsce wykonania świadczenia znajduje się w innym regionie niż miejsce zawarcia umowy.

2. Za międzyregionalną czynność handlową uznaje się również transakcje cyfrowe, w których transfer logów, danych lub aktywów wirtualnych następuje pomiędzy terminalami lub serwerami zlokalizowanymi w różnych regionach i zarejestrowanymi w CRAE.

Art. 36. 1. Kupcy międzyregionalni oraz uniwersalne spółki mogą ułożyć stosunek prawny międzyregionalnej czynności handlowej według własnego uznania, o ile jego treść lub cel nie stoją w sprzeczności z właściwością (naturą) obrotu handlowego, niniejszym Kodeksem, prawem naturalnym oraz konstytucyjnymi wartościami Korony – honorem, wiernością i lojalnością.

2. Autonomiczne regiony oraz ich organy samorządowe nie mogą ograniczać swobody zawierania umów międzyregionalnych, w szczególności poprzez wprowadzanie lokalnych zakazów kontraktowania z podmiotami z innych regionów, pod rygorem absolutnej nieważności takich ograniczeń z mocy samego prawa.

Art. 37. 1. Międzyregionalne czynności handlowe mogą być zawierane w dowolnej formie, chyba że niniejszy Kodeks lub zgodna wola stron zastrzega formę szczególną pod rygorem nieważności.

2. Wszelkie transakcje zawierane w formie elektronicznej przy użyciu CRAE i certyfikowanych krulewskich uwierzytelnień teleinformatycznych spełniają wymogi formy pisemnej i są materialnie skuteczne na terytorium każdego regionu, bez względu na lokalne, fizyczne wymogi urzędowe poszczególnych regionów.

Art. 38. 1. W obrocie międzyregionalnym wszelkie czynności handlowe uważa się za odpłatne, chyba że z treści oświadczeń woli wprost wynika ich darmowy charakter.

2. Świadczenia pieniężne w międzyregionalnych czynnościach handlowych muszą być wyrażone i spełnione w krulewskich jednostkach pieniężnych (kjp), o ile przepisy szczególne lub dekrety nie dopuszczają rozliczeń w certyfikowanych powszechnie aktywach wirtualnych.

Art. 39. 1. Kupiec międzyregionalny oraz uniwersalne spółki są obowiązani do wykonywania swoich zobowiązań kontraktowych z zachowaniem podwyższonej staranności zawodowej oraz z poszanowaniem zasad uczciwości kupieckiej i honoru Korony.

2. Jeżeli dłużnik w międzyregionalnej czynności handlowej opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzycielowi przysługują odsetki komercyjne za opóźnienie w wysokości wyższej niż odsetki cywilne, określanej oficjalnie przez Koronny Bank Centralny dla transakcji profesjonalnych.

Art. 40. 1. W przypadku zawierania umowy międzyregionalnej na odległość (między nieobecnymi), umowę uważa się za zawartą w momencie, w którym oferent otrzymał oświadczenie o przyjęciu jego oferty w sposób umożliwiający mu zapoznanie się z jego treścią. W transakcjach automatycznych

realizowanych przez Boty lub Multikonta momentem tym jest wygenerowanie zgodnego logu w rejestrze handlowym.

2. Jeżeli kilka podmiotów zaciąga zobowiązanie w drodze międzyregionalnej czynności handlowej, odpowiadają one wobec wierzyciela solidarnie, chyba że umowa stron stanowi inaczej.

TYTUŁ II

SPRZEDAŻ I DOSTAWA MIĘDZYREGIONALNA

Art. 41. 1. Przez umowę sprzedaży międzyregionalnej sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy (fizycznej lub wirtualnej) i wydać mu ją, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę w krulewskich jednostkach pieniężnych (kjp) lub akceptowanych powszechnie aktywach wirtualnych, jeżeli strony mają siedzibę lub miejsce zamieszkania w różnych autonomicznych regionach Korony.

2. Przedmiotem sprzedaży międzyregionalnej mogą być zarówno przedmioty materialne, jak i zdematerializowane aktywa cyfrowe, tokeny, jednostki rozliczeniowe oraz logi użytkowe zarejestrowane w CRAE.

Art. 42. 1. Sprzedawca w obrocie międzyregionalnym jest zobowiązany przekazać kupującemu wszelkie niezbędne informacje o właściwościach fizycznych lub logicznych sprzedawanej rzeczy.

2. W przypadku sprzedaży rzeczy wirtualnych oraz pakietów danych, sprzedawca ma materialny obowiązek dostarczyć kupującemu pełną specyfikację kodu oraz logi weryfikacyjne, zapewniające integralność i legalność pochodzenia cyfrowego aktywa.

Art. 43. 1. Przez umowę dostawy międzyregionalnej dostawca zobowiązuje się do wytworzenia lub zgromadzenia rzeczy oznaczonego gatunku bądź masowych aktywów cyfrowych, a następnie do ich dostarczenia odbiorcy posiadającemu siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym autonomicznym regionie, w umówionym terminie.

2. Odbiorca zobowiązuje się do odebrania dostarczonych dóbr oraz do zapłaty umówionej ceny na zasadach określonych w art. 41 ust. 1.

Art. 44. 1. Jeżeli przedmiotem umowy dostawy są masowe pakiety danych, logi operacyjne, kody źródłowe lub inne struktury wirtualne, dostawca zobowiązuje się do ich technologicznego przetransferowania do środowiska sieciowego wskazanego przez odbiorcę, zlokalizowanego w innym regionie.

2. Wydanie przedmiotu umowy w postaci cyfrowej następuje z momentem wygenerowania w systemie powiązanim z CRAE zwrotnego, kryptograficznego potwierdzenia pełnego i bezbłędnego transferu pakietu danych.

Art. 45. 1. Sprzedawca oraz dostawca odpowiadają materialnie za to, aby dostarczone rzeczy fizyczne spełniały normy jakościowe, a aktywa cyfrowe lub pakiety danych były wolne od ukrytych wad kodu, wirusów logicznych, złośliwych skryptów oraz błędów uniemożliwiających ich stabilną eksploatację.

2. Kupiec międzyregionalny nie może w umowie wyłączyć ani ograniczyć odpowiedzialności z tytułu rękojmi za wady cyfrowe lub fizyczne dostarczanych dóbr, jeżeli wada ta wynika z jego rażącego niedbalstwa lub została podstępnie zatajona w logach specyfikacji technicznej.

Art. 46. 1. Jeżeli umowa nie stanowi inaczej, niebezpieczeństwo przypadkowej utraty, uszkodzenia rzeczy lub krytycznej korupcji danych przechodzi na kupującego lub odbiorcę z chwilą wydania dóbr, a w przypadku wysyłki do innego regionu – z chwilą powierzenia ich profesjonalnemu przewoźnikowi lub certyfikowanemu spedytorowi międzyregionalnemu.

2. Przy transferze danych sieciowych ryzyko uszkodzenia lub utraty struktury cyfrowej w trakcie przesyłu międzyregionalnego obciąża sprzedawcę lub dostawcę aż do momentu uzyskania pełnego zapisu logu transferowego w CRAE po stronie systemu odbiorcy.

3. Jeżeli zapis logu transferowego w CRAE lub wygenerowanie potwierdzenia kryptograficznego nie nastąpiło z powodu awarii, błędu technicznego lub przerwy w działaniu centralnego systemu teleinformatycznego Korony, ryzyko przypadkowej utraty lub korupcji danych przechodzi na odbiorcę z momentem poprawnego wysłania pakietu danych ze środowiska sieciowego sprzedawcy lub dostawcy.

TYTUŁ III

UMOWY SPEDYCJI, TRANZYTU I KRULEWSKIEGO SKŁADU

Art. 47. 1. Przez umowę spedycji międzyregionalnej spedytor zobowiązuje się za wynagrodzeniem w krulewskich jednostkach pieniężnych (kjp) do wysłania lub odbioru przesyłki towarowej w obrocie ponadregionalnym, albo do zorganizowania jej przewozu przez terytorium co najmniej jednego autonomicznego regionu, przy użyciu własnych lub obcych środków transportu lądowego, wodnego lub powietrznego.

2. Spedytor międzyregionalny jest zobowiązany do podjęcia wszelkich czynności niezbędnych do zabezpieczenia dóbr w trakcie transportu międzyregionalnego, w tym do dopełnienia wymogów informacyjnych i prawnych nakładanych przez ordynacje regionalne.

Art. 48. 1. Przez umowę cyfrowego tranzytu sieciowego dostawca infrastruktury (operator tranzytowy) zobowiązuje się wobec kupca międzyregionalnego lub uniwersalnej spółki do zapewnienia bezpiecznego, stabilnego i nieprzerwanego przesyłu masowych pakietów danych, logów operacyjnych lub aktywów wirtualnych przez węzły sieciowe zlokalizowane w różnych regionach Korony.

2. Operator tranzytowy odpowiada materialnie za utratę integralności danych, ich nieautoryzowaną modyfikację lub przechwycenie logów w trakcie tranzytu międzyregionalnego, chyba że wykáže, iż szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej lub krytycznej awarii centralnego systemu teleinformatycznego Korony, niezależnej od jego infrastruktury.

Art. 49. 1. Przez umowę Krulewskiego Składu i Powiernictwa przedsiębiorca składowy (dom składów) zobowiązuje się za wynagrodzeniem do przechowania i konserwacji rzeczy oznaczonych co do gatunku lub tożsamości, bądź do zabezpieczenia i utrzymywania stabilnego środowiska operacyjnego dla wirtualnych aktywów i baz danych powierzonych mu przez kupca z innego regionu.

2. Dom składów może prowadzić działalność o charakterze fizycznym (magazyny, składnice ziemskie) lub cyfrowym (serwery powiernicze, bazy danych zintegrowane z CRAE).

3. Działalność w zakresie Krulewskiego Składu wymaga certyfikacji i podlega nadzorowi ministra.

Art. 50. 1. Dom składów jest zobowiązany wydać składającemu cyfrowy dowód składowy zarejestrowany w systemie powiązany z CRAE, potwierdzający przyjęcie określonych dóbr lub aktywów na przechowanie.

2. Przeniesienie własności towarów lub aktywów wirtualnych znajdujących się w Krulewskim Składzie na rzecz kupującego z innego regionu może nastąpić poprzez technologiczny transfer logów cyfrowego dowodu składowego w CRAE, bez konieczności fizycznego przemieszczania rzeczy ze składu.

KSIĘGA IV

UCZCIWOŚĆ RYNKOWA I SANKCJE COMMERCIALNE

TYTUŁ I

SKUTKI CYWILNE NIEKTÓRYCH PRAKTYK RYNKOWYCH

Art. 51. 1. Kupiec międzyregionalny lub uniwersalna spółka, która dopuszcza się praktyk dumpingu cyfrowego, manipulacji logami handlowymi, złośliwego blokowania rynków lub kradzieży renomy firmy, ponosi pełną odpowiedzialność cywilną za wyrządzoną szkodę majątkową.

2. Poszkodowany przedsiębiorca może żądać przed właściwym sądem:

- 1) zaniechania niedozwolonych praktyk rynkowych;
- 2) usunięcia skutków dokonanych naruszeń;
- 3) naprawienia szkody na zasadach ogólnych, w tym zwrotu utraconych korzyści komercyjnych w krulewskich jednostkach pieniężnych (kjp);
- 4) wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści majątkowych lub cyfrowych.

Art. 52. 1. Każda międzyregionalna czynność handlowa, do której zawarcia doszło w wyniku złośliwej manipulacji bazami danych, sfalszowania logów operacyjnych w CRAE lub pasożytniczego wprowadzenia w błąd co tożsamości firmy, jest bezwzględnie nieważna od samego początku (*ab initio*).

2. Strona, która dopuściła się nieuczciwej praktyki, jest zobowiązana do zwrotu wszystkiego, co uzyskała w wyniku nieważnej czynności, oraz do pokrycia kosztów związanych z próbą przywrócenia stabilności systemowej kontrahenta.

Art. 53. 1. W przypadku uprawdopodobnienia, że dalsze stosowanie nieuczciwej praktyki rynkowej grozi niepowetowaną szkodą dla ponadregionalnego przedsiębiorstwa, poszkodowany może wnioskować do właściwego sądu powszechnego o wydanie postanowienia zabezpieczającego poprzez nakazanie ministrowi tymczasowego ograniczenia bądź zawieszenia logów transferowych lub operacyjnych naruszyciela w CRAE.

2. Minister dokonuje blokady, o której mowa w ust. 1, wyłącznie na podstawie wykonalnego postanowienia sądu. Zabezpieczenie to wygasa, jeżeli poszkodowany nie wytoczy powództwa w terminie określonym przez sąd.

TYTUŁ II

ODPOWIEDZIALNOŚĆ KARNA

Art. 54. 1. Kto, działając w zamiarze bezpośrednim uszczuplenia majątku innego kupca międzyregionalnego, generuje w systemie CRAE fałszywe transakcje (fantomowe logi) lub podrabia specyfikacje techniczne wirtualnych dóbr, doprowadzając kontrahenta do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, popełnia występki oszustwa fantomowego.

2. Sprawca czynu określonego w ust. 1 podlega karze lochów od roku do lat 10, grzywnie uiszczanej na rzecz Skarbcza Koronnego oraz ucebulowaniu.

Art. 55. 1. Kto, będąc kupcem międzyregionalnym, wchodzi w porozumienie z obcą potęgą lub organizacją wrogą naturalnemu łańdowi w celu stosowania dumpingu cyfrowego i niszczenia rodzimej konkurencji w regionach Korony, popełnia występki zмовy dumpingowej.

2. Sprawca czynu określonego w ust. 1 podlega karze lochów od lat 5 do 15, grzywnie oraz przymusowej pracy.

Art. 56. 1. Kto bezprawnie i złośliwie przeciąża, infekuje kodem lub uniemożliwia dostęp do platform transakcyjnych oraz serwerów spedycyjnych należących do kupców z innych regionów, paraliżując ponadregionalną płynność towarową, podlega karze lochów do lat 8 oraz ucebulowaniu.

2. Jeżeli następstwem czynu określonego w ust. 1 jest całkowite wstrzymanie obrotu cyfrowego lub spedykcji na obszarze co najmniej jednego autonomicznego regionu, sprawca podlega karze lochów od lat 10 do 25 oraz infamii.

Art. 57. Do przestępstw określonych w niniejszym Tytule stosuje się odpowiednio przepisy Części Ogólnej Koronnego Kodeksu Karnego.